

ordentlig Rigsdag, hvorfor et extraordinairt Valg alene kunde blive nødvendigt for det Tilfælde, at det tidligere Folkething, saaledes som ogsaa skeet er, blev opløst, men at det i dette Tilfælde, hvor Thinget opløstes, ifølge § 62 i Loven for Rigsdagsvalgene for Færøerne, ikke var Amtmanden men derimod Indenrigsministeren, som havde at foranstalte det Fornødne til et nyt Valgs Foretagelse, hvorved jeg dog strax skal bringe i Grindring, at det selv i dette Tilfælde er Amtmanden, der bestemmer Dagen for Valgets Afholdelse. Med Hensyn til det saaledes reiste Spørgsmaal, skal jeg tillade mig at bemærke, at det ogsaa er Udvalgets Mening, at den af Regjeringen antagne Fortolkning er rigtig, at nemlig Grundlovens Bestemmelse i dens 38te Paragraph er at forstaae aldeles bogstavelig saaledes, at et Valgs Gyldighed først udløber Tredieaarsdagen efter Valgets Foretagelse, og at der altsaa havde været en legal Mulighed for Regjeringen til endnu at sammenkalde de efter det tidligere Valg valgte Folkethingsmænd til en fjerde ordentlig Sessjon. Amtmanden er imidlertid gaaet ud fra en modsat Anskuelse, den nemlig, at den Bestemmelse, som findes i Grundloven, at Valgene foretages paa tre Aar, og at der skal afholdes en aarlig ordentlig Sessjon, var uforenelig med, at de samme Valg kunne bruges til 4 ordentlige Sessjoner. Spørgsmaalet kan vistnok være tvivlsomt, men hvad der formeentlig ikke er tvivlsomt, er, at Valget i ethvert Tilfælde er lovligt foretaget; thi selv i det Tilfælde, at de tidligere valgte Folkethingsmænd vare blevne sammenkaldte til en fjerde ordentlig Sessjon, saa vilde Folgen deraf kun være bleven den, at den tidligere valgte Folkethingsmand for Færøerne, og ikke den sidstvalgte, dertil var bleven indkaldt, og Spørgsmaalet reduceres altsaa dertil, om der overhovedet kan foretages nye Valg paa en Tid, hvor de tidligere Valg endnu ikke ere udløbne. Det lader til, at Regjeringen har anseet dette for tvivlsomt, idet den ikke har ladet Folkethinget opløse for samme Dag de nye Valg skulde foretages, men det kan i og for sig neppe være tvivlsomt; thi efter Sagens Natur kan der ikke være det Allermindste at erindre imod, at

en Efterfølger udnævnes paa en Tid, da Formanden endnu er i Function, hvilket ogsaa har en udtryffeligt Anerkjendelse i Grundlovens § 13; thi naar det deri hedder, at den „sidstvalgte“ Rigsdag, under en vis Forudsætning, skal sammentræde, saa fremgaaer det klart nok deraf, at der samtidigt kan være 2 Rigsdage, det vil sige, at der allerede inden Udløbet af den tidligere Rigsdags Competence kan være foretaget nye Valg, thi ellers vilde den Bestemmelse, at den „sidstvalgte“ Rigsdag skulde sammenkaldes, være aldeles orkesløs. Allsaa, hvad der i Sagens Natur ikke kan have Noget imod sig, ja endog har en klar Anerkjendelse i Grundloven, det er, at der kan foretages gyldige Valg, forinden de tidligere Valg have tabt deres Kraft, og i saa Fald er altsaa det paa Færøerne foretagne Valg gyldigt, idet det Spørgsmaal, naar den Nyvalgte skulde træde i Function, naturligviis vilde være afhængigt af, hvad der antages med Hensyn til Spørgsmaalet om det tidligere Mandat. Da den Bestemmelse, at Amtmanden skal fastsætte Dagen for Valgene, jo naturligviis støtter sig til locale Forhold, saa bør det eheller lades ude af Sigte, at der paa en meget forstandig Maade er disponeret over den fornødne Tid. Ved at lade Valget foretage paa den skete Tid, er det nemlig blevet muligt, at Valget har kunnet tilendebringes, inden Lagthinget sammentrædte, hvilket, vel at mærke, ikke er en vilkårlig Dag, men saaledes som bestemt i Loven af 26de Mai d. A., den 29de Juli, og som en Folge af, at Valget er foretaget saa betimeligt, have Lagthingsmændene altsaa kunnet deeltage ikke blot i Valget, men ogsaa i Ledelsen af Valget, hvortil de, efter hvad der er paastaet, maae ansees at være uundværlige, da Antallet af dem, der paa Færøerne ere stiftede til saadanne Forretninger, ikke synes at være stort, ligesom ogsaa det, at Optællingen kunde foregaae lige forinden Lagthingets Sammentræden, har gjort megen Vidtløftighed overflødig. Dersom Valget var blevet udsat, indtil Rundgjørelsen af 26de Mai var kommen op til Færøerne, saa vilde Folgen deraf have været, at fortiden ingen Folkethingsmand havde kunnet give Møde for Færøerne i nærværende Folkething; thi vel